

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Alenou Watzkovou ve věci

žalobce: J. H. [redacted], narozen [redacted], IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupen Mgr. Ing. Janem Lerchem, advokátem
sídlem Bedřicha Smetany 167/2, 301 00 Plzeň

proti
žalovanému: [redacted] a.s. [redacted], IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupen JUDr. Jiřím Jarošem, Ph.D., advokátem
sídlem Na Pankráci 449/11, 140 00 Praha 4 - Nusle

o zaplacení částky 47 000 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba na zaplacení částky 47 000 000 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně z této částky od 1. 6. 2016 do zaplacení se zamítá.
- II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 1 227 424 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 21. listopadu 2016 se žalobce (J. H. [redacted]) domáhal po žalovaném

Shodu s prvopisem potvrzuje: František Motelec

([REDACTED] a. s. [REDACTED]) náhrady majetkové újmy ve výši 47 000 000 Kč s příslušenstvím tvořeným specifikovaným úrokem z prodlení za dobu od 1. června 2016 do zaplacení, způsobené neoprávněným (šikanózním) insolvenčním návrhem, v důsledku kterého se následně dostal do úpadku a svou situaci musel řešit tím, že 27. května 2016 přistoupil k insolvenčnímu návrhu a navrhl soudu povolení reorganizace, ačkoliv v době podání návrhu nebyly splněny předpoklady pro podání insolvenčního návrhu. Žalovaný podal proti žalobci dne 16. 10. 2015 insolvenční návrh ke Krajskému soudu v Praze, vedený pod sp. zn. [REDACTED], když tvrdil, že má proti žalobci pohledávku na základě smlouvy o skladování ze dne 12. 5. 2011. Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 18. listopadu 2015, sp. zn. [REDACTED] byl insolvenční návrh žalovaného proti žalobci zamítnut, když insolvenční soud dospěl k závěru, že žalovaný nebyl aktivně legitimován k podání insolvenčního návrhu, neboť jeho pohledávka proti žalobci je sporná. Dále uvedl, že u Okresního soudu v Nymburce pod sp. zn. 6 C 56/2015 je vedeno řízení, ve kterém žalovaný svou pohledávku proti žalobci uplatnil. K odvolání žalovaného však toto rozhodnutí Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 17. května 2016, č. j. [REDACTED] zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení. Dne 27. května 2016 žalobce přistoupil k insolvenčnímu návrhu a sám navrhl soudu povolení reorganizace, to vše pod tlakem obchodních partnerů, včetně bank, když byl v rámci obchodních vztahů nucen platit téměř veškeré pohledávky předem v hotovosti a ztratil přístup k bankovním úvěrům a v důsledku toho se dostal do stavu hrozícího úpadku. Úpadek žalobce byl zjištěn usnesením Krajského soudu č. j. [REDACTED] ze dne 25. července 2016. Podle žalobce žalovaný podal proti žalobci nedůvodný a šikanózní insolvenční návrh a v důsledku probíhajícího řízení se žalobce skutečně dostal do úpadku, že žalovaný při podání insolvenčního návrhu proti žalobci postupoval v rozporu s § 3 insolvenčního zákona, neboť žalobce v době podání insolvenčního návrhu nebyl v úpadku. Bezdůvodným podáním insolvenčního návrhu pak způsobil žalovaný žalobci majetkovou újmu ve výši nejméně 47 000 000 Kč. Tuto potom žádal žalobce po žalovaném k zaplacení do majetkové podstaty žalobce, aby mohla být použita k úhradě pohledávek skutečných věřitelů žalobce.

2. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, žalobu shledával účelovou se snahou žalobce vylepšit si svou pozici v insolvenčním řízení vedeném proti jeho osobě u Krajského soudu v Praze pod shora uvedenou spisovou značkou [REDACTED]. Žalovaný jako nespornou skutečnost učinil podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení vůči žalobci ke Krajskému soudu v Praze, a to dne 15. 10. 2015, když však uváděl, že učinil tak za situace, kdy žalovaný sám měl neuhrazené pohledávky vůči žalobci, které byly dlouho po splatnosti, měl více věřitelů, jimž neuhradil pohledávky po splatnosti, dlouhodobě neplnil a porušoval obchodní smlouvu uzavřenou se žalovaným, kterému tak vůči žalobci vznikaly další smluvní pokuty v řádu milionů Kč, a činil úkony, kterými se účelově zbavoval majetku a hodnotných aktiv, které převáděl na třetí osoby a zcela důvodně se domníval, že žalobce je v úpadku a pokud podal předmětný insolvenční návrh, jednalo se o výkon práva a nikoliv o protiprávní jednání. Poukazoval následně na skutečnost, že rovněž insolvenční soud posléze shledal úpadek žalobce za zjištěný dnem 25. července 2016. Žalovaný dále uváděl, že již v

době podání návrhu na zahájení insolvenčního návrhu vůči žalobci, měl vůči žalobci pohledávky, které také přihlásil do uvedeného insolvenčního řízení, a to konkrétně přihlášku č. 1 ze dne 15. 10. 2015, kterou přihlásil svou pohledávku č. 1 v celkové výši 615 339,33 Kč, z titulu nároku na náhradu škody dle smlouvy o skladování ze dne 12. 5. 2011, přihlášku č. 4 ze dne 9. 11. 2015, kterou přihlásil svou pohledávku č. 2 ve výši 164 447,02 Kč, představující zákonné úroky z prodlení s úhradou kupní ceny a přihlášku č. 39 ze dne 11. 8. 2016, ve které žalobce rekapituloval již přihlášené pohledávky č. 1 a 2 a doplnil pohledávku č. 3 ve výši 3 080 533 Kč, představující nárok na zaplacení smluvní pokuty za neodebrání zboží dle smlouvy a za prodlení s plněním kupní smlouvy ze dne 30. 12. 2010, tedy souhrnnou výši přihlášených pohledávek ve výši 3 860 319,35 Kč. Dále uváděl, že pohledávka č. 1 byla již uplatněna žalobou u Okresního soudu v Nymburce z 6. 3. 2015 v řízení vedeném pod sp. zn. 6 C 56/2015, které je v současné době přerušeno, a dále rozváděl potom další pohledávky za žalobcem, které mu vznikly. Výši škody spatřoval jako nepodloženou, výkazy žalobce jsou zjevně zkreslené a neodpovídají objektivní skutečnosti, škodu nelze určit prostým srovnáním v účetních výkazech, vykázaná výše aktiv je pak logicky chybná. Uvedl, že u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] je vedeno řízení o určení pravosti pohledávek přihlášených žalovaným uvedenou přihláškou č. 39, které taktéž dosud pravomocně skončeno není. Uvedl jednotlivé věřitele s pohledávkami po splatnosti déle jak 30 dnů, které ke dni podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení vůči žalobci žalovaným, tedy ke dni 15. 10. 2015, měli vůči žalobci závazky po splatnosti déle jak 30 dnů, označil 37 konkrétních věřitelů s výši jednotlivých pohledávek, které v souhrnné výši činily dle žalovaného částku 3 139 709,66 Kč. Žalovaný dále poukazoval na skutečnost, že žalobce měl ještě další věřitele, přičemž splatnost jejich pohledávek nastala přede dnem podání insolvenčního návrhu, které taktéž specifikoval, tedy jde o nejméně další 3 věřitele, kteří měli po splatnosti pohledávky v souhrnné výši 8 764 200,19 Kč, tedy v objemu převyšujícím dostupné krátkodobé zdroje žalobce a konečně další pohledávky v objemu 1 000 000 Kč, které měl dosud ve splatnosti. Tvrdil, že naopak je to žalobce, kdo evidentně porušil povinnost podle ustanovení § 98 odst. 1 insolvenčního zákona podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl, nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět, o svém úpadku.

3. Ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 14. června 2018, č. j. 19 C 276/2016-427, Obvodní soud pro Prahu 2, jako soud 1. stupně, který v bodě I. výroku žalobu zamítl a uložil žalobci zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 767 140 Kč k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku (bod II. výroku). K odvolání žalobce Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 22. ledna 2019, č. j. 15 Co 451/2018-459, jenž rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. Ve věci konečně rozhodoval i Nejvyšší soud, a to dne 30. 7. 2019, č. j. 29 Cdo 1726/2019 – 497, který rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. ledna 2019, č. j. 15 Co 451/2018 – 459, rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 14. června 2018, č. j. 19 C 276/2016 – 427, zrušil a věc postoupil ke Krajskému soudu v Praze jako soudu věcně příslušnému k řízení v prvním stupni a zároveň vyslovil, že právní názor Nejvyššího soudu je pro soudy nižších stupňů závazný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: František Metelec

4. Nejvyšší soud při výkladu § 147 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona dospěl k závěrům, že ustanovení § 147 odst. 1 insolvenčního zákona koncipuje odpovědnost věřitele - insolvenčního navrhovatele za škodu nebo jinou újmu vzniklou zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu pro případ, že řízení o insolvenčním návrhu bylo zastaveno nebo insolvenční návrh byl odmítnut jeho „vinou“. Týž předpoklad „viny“ věřitele - insolvenčního navrhovatele plyne z § 147 odst. 2 insolvenčního zákona při zamítnutí insolvenčního návrhu (prostřednictvím odkazu na odstavec 1). V případech uvedených v § 147 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona jde (i bez výslovného zdůraznění „viny“ věřitele - insolvenčního navrhovatele v § 147 odst. 1 insolvenčního zákona) o obecnou občanskoprávní odpovědnost za škodu založenou na presumpci zavinění (srov. § 420 odst. I zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku) [viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. července 2012, sp. zn. 29 NSČR 15/2010, uveřejněné pod číslem 10/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek (dále jen „R10/2013“), nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. června 2014, sp. zn. 29 Cdo 4150/2013; rozhodnutí jsou - stejně jako další rozhodnutí Nejvyššího soudu zmíněná níže - dostupná i na webových stránkách Nejvyššího soudu]. Taktéž odpovědnost za jinou újmu je třeba posoudit podle obecné úpravy obsažené v občanském zákoníku (§ 3028 zákona č. 89/2012 Sb.) [srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. června 2017, sp. zn. 29 Cdo 5640/2015]. Nejvyšší soud konstatoval, že dlužník nebo jiný dlužníkův věřitel má ve smyslu ustanovení § 147 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona právo na náhradu škody nebo jiné újmy, která mu vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu také vůči insolvenčnímu navrhovateli, jehož insolvenční návrh zamítl insolvenční soud jen proto, že nedoložil svou splatnou pohledávku proti dlužníku (§ 105 insolvenčního zákona). Insolvenční navrhovatel, jehož odpovědnost za škodu nebo jinou újmu vzniklou zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu je dovozována jen proto, že coby důvod zamítnutí insolvenčního návrhu v insolvenčním řízení vyšlo najevo, že sporné skutečnosti týkající se jeho pohledávky nebude možné osvědčit pouze listinami a provedením věcně (okruhem sporných skutečností) opodstatněných důkazů, by insolvenční soud nahrazoval sporné řízení o pohledávce, se této odpovědnosti zproští, jestliže prokáže, že v době zamítnutí insolvenčního návrhu jeho splatná pohledávka proti dlužníku po právu existovala (viz opět R 10/2013). Právnická osoba, proti které směřoval insolvenční návrh odmítnutý vinou insolvenčního navrhovatele, má právo i na přiměřené zadostiučinění za imateriální újmu způsobenou zásahem do její dobré pověsti; přiměřené zadostiučinění může být poskytnuto i v penězích (§ 147 odst. 1 insolvenčního zákona). Při určení výše přiměřeného zadostiučinění v penězích soud musí (mimo jiné) vzít v úvahu, že insolvenční návrh zpochybňuje samotnou podstatu dobré pověsti právnické osoby - podnikatele, a to jeho schopnost včas a řádně plnit své závazky. Pro posouzení závažnosti (rozsahu) způsobené imateriální újmy na dobré pověsti právnické osoby je bez právního významu, zda v důsledku insolvenčního návrhu této právnické osobě vznikla (vedle nehmotné újmy) i škoda na majetku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 5640/2015 nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. ledna 2019, sp. zn. 29 Cdo 110/2017).

5. Soud po provedeném dokazování listinnými důkazy má za prokázané následující skutečnosti:
6. Z dopisu žalobce žalovanému ze dne 23. 5. 2016 má soud za prokázano splnění předžalobní výzvy k zaplacení částky 47 000 000 Kč v termínu do 31. 5. 2016, kterou žalobce po žalovaném požadoval, z kopie dodejky potom má soud za prokázano zasílání zásilky doporučeně prostřednictvím České pošty a převzetí zásilky 24. 5. 2016. Z reportu z aplikace Gnosus z 24. 2. 2016 společnosti Bisnode Česká republika a. s., má soud za prokázano, že přede dnem 17. 10. 2015 od podání insolvenčního návrhu žalovaným klesl rating dlužníka ze skupiny „AA“ — velmi nízké riziko, na „C“ extrémně vysoké riziko.
7. Z výpisu z obchodního rejstříku žalovaného má soud za prokázano, že jde o firmu se sídlem v obvodu zdejšího soudu, s předmětem podnikání vodoinstalatéřství, topenářství, činnost účetních poradců, vedení účetnictví, vedení daňové evidence, výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů a elektronických a telekomunikačních zařízení, výroba obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, silniční motorová doprava — nákladní provozovaná vozidly, nebo jízdními soupravami o největší povolené hmotnosti obsahující 3,5 tuny, jsou-li určeny k přepravě zvířat nebo věci, provádění staveb, jejich změn a odstraňování, prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin a výroba elektřiny.
8. Z výpisu z obchodního rejstříku žalobce má soud za prokázano, že jde o fyzickou osobu — podnikatele s předmětem podnikání: opravy silničních vozidel, výroba, instalace, opravy elektrických strojů a přístrojů, elektronických a telekomunikačních zařízení, zednictví, výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, poskytování, nebo zprostředkovávání spotřebitelského úvěru, silniční motorová doprava.
9. Z vyúčtování úroku z prodlení zasílaného ze strany žalovaného odběrateli žalobci, ze dne 27. 10. 2015 má soud za prokázano, že žalobce obdržel vyúčtování od žalovaného úroku z prodlení v celkové výši dílčích částek 164 447,02 Kč jako součet penále.
10. Ze smlouvy o skladování uzavřené mezi žalobcem a žalovaným ze dne 12. 5. 2011 má soud za prokázano, že předmětem smlouvy byla povinnost skladovatele (žalobce) zajistit pro ukladatele (žalovaného) ve svém objektu — skladu [REDAKCE] skladování a manipulaci tříděného hnědého uhlí, smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou od 1. 8. 2011. V článku 3 byly sjednány ceny za služby spojené se skladováním a dále platební podmínky v článku 3.2, když služby měly být účtovány dekadně, se splatností faktur 14 dnů od vystavení faktury.
11. Z faktury č. [REDAKCE] vystavené dne 2. 5. 2016 se splatností 12. 5. 2016 má soud za prokázano vystavení faktury ze strany žalovaného žalobci na částku 31 690 Kč jako smluvní pokuty za prodlení s placením dodávek zboží a dopravu po termínu splatnosti

fakturované částky v roce 2015.

12. Z kupní smlouvy o prodeji a koupi pevných paliv, uzavřené mezi účastníky 30. 12. 2010, má soud za prokázáno, že touto smlouvou se účastníci zavázali k prodeji a koupi pevných paliv, včetně dopravy, plněných formou opakovaných dílčích dodávek zboží prodávajícím (žalovaným) a odebíraných kupujícím (žalobcem) v sortimentu a s kvalitativními znaky uvedenými v oficiálních katalogích prvovýrobců v jednotlivých kalendářních letech, plnění této smlouvy dle sjednaného množství, času plnění, ceny a způsobu přepravy. Smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní dobou od dne její účinnosti, v článku VI. odstavec 1 byla sjednána fakturace dodávek realizována daňovými doklady se základní splatností 10 kalendářních dnů ode dne vystavení daňového dokladu — faktury, přičemž se má za to, že faktura bude ke kupujícímu odeslána do třetího dne po expedici zboží. V odstavci 4 byly sjednány za pozdní úhrady úroky z prodlení minimálně 0,03%, není-li sjednáno dále jinak, dále v článku VII. byla sjednána v odstavci 1 smluvní pokuta ve výši 5% z ceny neodebraného nebo nedodaného zboží a náhrada škody vzniklé v souvislosti se zastavením dodávek zboží, v odstavci 2 dále smluvní pokuta ve výši 0,1% z dlužné částky za každý den prodlení v případě prodlení s placením dodávek zboží a dopravy po termínu splatnosti fakturované částky.
13. Z faktury č. [REDAKCE] vystavené ze strany žalovaného žalobci na částku 204 934 Kč dne 2. 5. 2016 se splatností 12. 5. 2016, má soud za prokázáno účtování smluvní pokuty z prodlení s placením dodávek zboží a dopravy po termínu splatnosti fakturované částky v roce 2014, z faktur č. [REDAKCE] ze dne 2. 5. 2016 splatné 12. 5. 2016, vystavené ze strany žalovaného žalobci na částku 606 276 Kč má soud za prokázáno účtování smluvní pokuty za prodlení s plněním sjednaného množství zboží v roce 2014, z faktury č. [REDAKCE] ze dne 2. 5. 2016 se splatností 12. 5. 2016, vystavené ze strany žalovaného žalobci na částku 1 593 340 Kč má soud za prokázáno účtování smluvní pokuty za prodlení s plněním sjednaného množství zboží v roce 2015, z faktury č. [REDAKCE] ze dne 26. 7. 2016 se splatností 5. 8. 2016 vystavené ze strany žalovaného žalobci, má soud za prokázáno, že částku 644 293 Kč žalovaný účtoval žalobci smluvní pokutu za prodlení s plněním sjednaného množství zboží za I. pololetí roku 2016.
14. Z detailu insolvenčního řízení na J [REDAKCE] H [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] u Krajského soudu v Praze má soud za prokázán aktuální stav — povolená reorganizace na základě usnesení soudu ze 4. 1. 2017.
15. Z přihlášky pohledávky č. 39 žalovaným a zaslané Krajskému soudu v Praze ke sp. zn. [REDAKCE] s podacím razítkem 12. 8. 2016 ohledně dojití přihlášení pohledávky soudu, má soud za prokázáno, že žalovaný přihlásil pohledávku ve výši celkové i s úroky 615 339,33 Kč ze smlouvy o skladování ze dne 12. 5. 2011 splatnou 21. 11. 2014, dále pohledávku ve výši 164 447,02 Kč splatnou 7. 11. 2015 jako úroky z prodlení s úhradou kupní ceny zboží v zákonné výši a dále pohledávku ve výši 3 080

Shodu s prvopisem potvrzuje: František Metelec

533 Kč jako smluvní pokutu za prodlení s plněním sjednaného zboží dle smlouvy a neodebrání zboží dle smlouvy, splatnou v datech 12. 5. 2016 a 5. 8. 2016 v jednotlivých dílčích částkách.

16. Ze zápisu věřitelského výboru ze dne 28. 3. 2017, zasílaného Krajskému soudu v Praze ke sp. zn. [REDACTED] dne 25. 4. 2017 prostřednictvím datové schránky má soud za prokázané, že insolvenční správce JUDr. O [REDACTED] Ř [REDACTED] v příloze zasílal zápis ze společného jednání Věřitelského výboru a insolvenčního správce, konaného dne 28. 3. 2017, z emailové komunikace zasílané dne 29. 12. 2015 J [REDACTED] H [REDACTED] P [REDACTED] H [REDACTED] má soud za prokázané, že tento nastolil čtyři témata k jednání mezi stranami následujícího dne, mimo jiné plnění kupní smlouvy [REDACTED] a. s. - H [REDACTED] a spolupráci na další období včetně insolvenčního návrhu.
17. Z e-mailu žalovaného žalobci ze dne 28. 12. 2015 má soud za prokázané, že žalovaný žádal po žalobci, aby v rámci schůzky ze dne 30. 12. 2015 přesvědčil žalovaného, že firma H [REDACTED] má reálnou schopnost přežít a dále fungovat.
18. Ze zprávy nezávislého auditora pro J [REDACTED] H [REDACTED] z 18. 6. 2015 vyhotovené firmou [REDACTED] s. r. o., má soud za prokázáno, že byla provedena účetní závěrka, která měla podat věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv firmy J [REDACTED] H [REDACTED] k 31. 12. 2014 a nákladů a výnosů výsledků jeho hospodaření a peněžních toku za rok končící 31. 12. 2014.
19. Z přihlášky pohledávky Mgr. P [REDACTED] H [REDACTED] z 12. 8. 2016 ke sp. zn. [REDACTED] má soud za prokázáno, že byla přihlášena pohledávka ve výši 8 218 677 Kč z titulu vypořádacího podílu z vypořádání SJM se zákonným úrokem z prodlení celkově ve výši 8 757 815 Kč, splatná 1. 10. 2015 a dále pohledávka ve výši 1 008 000 Kč, splatná 25. 7. 2016 z titulu vypořádání SJM, další pohledávka pak ve výši 107 250 Kč z titulu bezdůvodného obohacení na straně dlužníka z titulu užívání nemovitých věcí zaniklém ale nevypořádaném SJM, celkově tedy pohledávky ve výši 9 873 065 Kč.
20. Z usnesení Městského soudu v Praze č. j. [REDACTED] ze dne 7. 12. 2016 má soud za prokázáno, že soud vzal na vědomí zpětvzetí přihlášky P 40 věřitele č. 38 Mgr. H [REDACTED] ve výši 1 115 250 Kč.
21. Z přihlášky pohledávky do insolvenčního řízení zaslané Krajskému soudu v Praze ke sp. zn. [REDACTED] firmou [REDACTED] s. r. o., má soud za prokázané, že byla přihlášena pohledávka ve výši 13 439 Kč z titulu neuhrazené faktury, z protokolu o přezkumném jednání z 8. 11. 2016 č. j. [REDACTED] ze dne 8. 11. 2016 má soud za prokázané, že insolvenční správce mimo jiné popřel pohledávky věřitelů [REDACTED] a. s. v částce 3 860 319,35 Kč a některých dalších věřitelů, některé vyzval k doplnění přihlášek, ze žaloby - odpůří žaloby o neúčinnost právního úkonu podle § 235 a násl. zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech

Shodu s prvopisem potvrzuje: František Metelec

jeho řešení (dále jen „IZ“), podané 19. 7. 2017 ke Krajskému soudu v Praze ke sp. zn. [REDAKCE] žalobcem Administrace insolvencí [REDAKCE] v. o. s., insolvenčním správcem dlužníka J [REDAKCE] H [REDAKCE] proti žalovanému [REDAKCE] má soud za prokázané podání této žaloby, ze soupisu ověření stavu pohledávek a závazků k 30. 11. 2015, zasílaného dodavatelem [REDAKCE] s. r. o. J [REDAKCE] H [REDAKCE] dne 6. 11. 2015 má soud za prokázáno, že celková výše pohledávek činila 1 644 431 Kč od 19. 7. 2015 do 13. 12. 2015, jako soupis nevyrovnaných pohledávek a závazků této společnosti za J [REDAKCE] H [REDAKCE]. Z přihlášky pohledávky zaslané Krajskému soudu v Praze 4. 8. 2016 ke sp. zn. [REDAKCE] společností [REDAKCE] spol. s. r. o., má soud za prokázáno, že tato společnost přihlásila pohledávku v celkové výši 2 222 291,17 Kč z titulu provedených služeb přepravného, s tím, že bylo uvedeno, že 27. 10. 2015 uzavřel dlužník s věřitelem dohodu o splátkách, ve které uznal svůj závazek a současně se jej zavázal uhradit ve splátkách dle splátkového kalendáře, avšak tyto bezezbytku nesplnil. Další pohledávka, která byla přihlášena totžnou společností, byla pohledávka ve výši celkově 422 931,33 Kč z titulu služeb přepravního vyúčtovaných fakturou, se splatností 30. 5. 2015, další pohledávka ve výši celkově 26 842,54 Kč splatná 27. 12. 2015 byla pohledávka opět z vyúčtovaných služeb přepravného, další dílčí pohledávka ve výši 57 392,37 Kč splatná 26. 2. 2016 opět na základě provedeného přepravného, pohledávka č. 5 ve výši celkově 55 448,18 Kč z titulu vyúčtovaných služeb přepravného, další dílčí pohledávka ve výši 95 683,41 Kč splatná 26. 3. 2016 z titulu provedeného přepravného a další dílčí pohledávky v částkách 52 277,16 Kč splatná 30. 4. 2016, 26 138,58 Kč splatná 30. 4. 2016, 115 200,92 Kč splatná 30. 11. 2015.

22. Z přihlášky pohledávky zaslané Krajskému soudu v Praze dne 3. 8. 2016 společností [REDAKCE] s. r. o., do insolvenčního řízení vedeného pod sp. zn. [REDAKCE] má soud za prokázáno přihlášení dílčích pohledávek v částkách 522 654,37 Kč, splatné 10. 1. 2016 na základě závazku věřitele z dodávky uhlí, dohoda o uznání a splátkách dluhu již uzavřena 2. 10. 2015, avšak řádně neplněna, pohledávka ve výši 521 884,56 Kč splatná 17. 1. 2016 opět z dodávek uhlí, kdy dlužník uznal svůj dluh co do důvodu a výše a zavázal se jej uhradit ve splátkách 2. 10. 2015, další dílčí pohledávka ve výši 520 344,95 Kč splatná 31. 1. 2016 vzniklá na základě dodání uhlí, když dlužník 2. 10. 2015 uznal svůj dluh uvedené výše a zavázal se jej uhradit ve splátkách, které však řádně nehradil, další dílčí pohledávka ve výši 519 575,14 Kč splatná 7. 2. 2016 rovněž z dodávek uhlí, kdy opět tato byla uznána co do důvodu a výše 2. 10. 2015, avšak řádně nehrazen splátkový kalendář, další pohledávka ve výši 518 805,33 Kč splatná 14. 2. 2016 vzniklá na základě dodávek uhlí, která byla opět co do důvodu a výše uznána 2. 10. 2015 avšak řádně neplněna a další dílčí pohledávka ve výši 518 035,52 Kč opět vyplývající z předchozích dodávek, která následně byla na základě dohody o splátkách dluhu 2. 10. 2015 ponížena dlužníkem co do důvodu a výše řádně neplněna. Další dílčí pohledávka byla přihlášena ve výši 517 265,71 Kč splatná 28. 2. 2016, 516 495,90 Kč splatná 6. 3. 2016, 515 726,09 Kč splatná 13. 3. 2016, 514 956,28 Kč splatná 20. 3. 2016, 514 186,48 Kč splatná 27. 3. 2016, 513 416,37 Kč splatná 3. 4. 2016, 512 646,86 Kč splatná 10. 4. 2016, 511 877,05 Kč splatná 17. 4. 2016, 511 107,24 Kč splatná 24. 4. 2016, 510 337,47 Kč splatná 1. 5. 2016, 509 567,62

Kč splatná 8. 5. 2016, 274 412,99 Kč splatná 15. 5. 2016, 508 028,01 Kč splatná 22. 5. 2016, 507 258,20 Kč splatná 29. 5. 2016, 506 488,39 Kč splatná 5. 6. 2016, 505 718,58 Kč splatná 12. 6. 2016, 504 948,77 Kč splatná 19. 6. 2016, celkově tedy výše pohledávek činila částku 11 575 737,84 Kč, když ze všech pohledávek vyplynulo, že vznikly věřiteli již z dřívější dodávky zboží — uhlí dlužníkovi, a následně tyto byly dne 2. 10. 2015 uznány co do důvodu a výše a sepsány o nich dohody o splátkách dluhu včetně jeho uznání, avšak tyto splátky nebyly řádně ze strany dlužníka hrazeny.

23. Z faktury č. [REDACTED] vystavené dne 1. 7. 2015 se splatností 31. 7. 2015 společností žalobce ze strany [REDACTED] má soud za prokázáno, že byla vyfakturována částka celkově ve výši 2 663 790,99 Kč na základě dodávek uhlí v datech 21. 6. až 25. 6. 2015, a dále v datech 21. až 27. 6. 2015, z faktury č. [REDACTED] vystavené společností [REDACTED] žalobci dne 2. 11. 2015 se splatností 2. 12. 2015 má soud za prokázáno fakturaci částky celkově 91 233,37 Kč, na základě dodávek uhlí v období od 23. 10. 2015 do 29. 10. 2015, z faktury č. [REDACTED] vystavené společností [REDACTED] žalobci 9. 11. 2015 se splatností 10. 11. 2015 na částku 125 257,97 Kč má soud za prokázáno fakturaci za dodávku uhlí 7. 11. 2015 z kupní smlouvy č. [REDACTED] pro rok 2016 uzavřené mezi společností [REDACTED] s. r. o. a J. [REDACTED] H. [REDACTED] dne 1. 2. 2016 má soud za prokázáno, že účastníci si v této smlouvě sjednali úpravu práv a povinností smluvních stran při prodeji a nákupu uhlí pro území České republiky, v článku V. bod V. 2 bylo ujednáno, že kupující vloží na účet prodávajícího jistinu, tato bude použita na úhradu faktur vystavených dle odstavce V.3.i, pokud tyto faktury nebudou hrazeny v době splatnosti, a pod článkem V.3 prodávající, byly realizované dodávky fakturovat kupujícímu jednotlivými fakturami za každou uskutečněnou dodávku se splatností za jednotlivé dodávky 10 dní od data vystavení příslušné faktury. Z dohody o narovnání uzavřené mezi společností žalobce a žalovaného dne 22. 2. 2016, nepodepsané a z 23. 2. 2016, soud konstatuje, že byly činěny návrhy k narovnání sporných práv a povinností mezi smluvními stranami, tyto však nebyly realizovány, chybí podpis obou smluvních stran na těchto dohodách.
24. Z výzvy k poslední úhradě dluhu adresované žalobci ze strany společnosti [REDACTED] má soud prokázáno, že 1. 2. 2016 byla doručena výzva k rukám žalobce k zaplacení částky 396 842,85 Kč do 5. 2. 2016 na účet tohoto klienta vzniklá v souvislosti s dluhem žalobce vůči této společnosti.
25. Z platebního rozkazu č. j. 5 C 115/2016-16 vydaného Okresním soudem v Nymburce dne 14. 4. 2016 má soud za prokázané, že byla uložena povinnost žalobce k zaplacení dlužné částky ve výši 6 106 Kč s příslušenstvím vůči P. [REDACTED] K. [REDACTED] s. r. o.
26. Z platebního rozkazu č. j. 10 C 78/2016-69 vydaného Okresním soudem v Nymburce dne 15. 4. 2016 má soud za prokázané, že byla uložena povinnost zaplacení částky 86 274 Kč s příslušenstvím J. [REDACTED] H. [REDACTED], vůči společnosti [REDACTED] s. r. o. Další platební rozkazy byly vydány pod č. j. 7 C 108/2016-24 Okresním soudem v Nymburce dne 28. 4. 2016 s tím, že byla uložena povinnost k zaplacení částky 63 755,05 Kč s příslušenstvím žalobci vůči společnosti [REDACTED]

██████████ s. r. o. a dále elektronický platební rozkaz č. j. ██████████ ze dne 4. 5. 2016 Okresním soudem v Nymburce, jímž byla uložena žalobci povinnost k zaplacení částky 35 742 Kč s příslušenstvím vůči společnosti ██████████ s. r. o.

27. Z vyjádření Československé obchodní banky adresované Krajskému soudu v Praze má soud za prokázané, že tato reagovala na usnesení ze dne 23. 10. 2015 a uvedla, že neeviduje za dlužníkem žádnou pohledávku po splatnosti.
28. Z dopisu ze dne 27. 10. 2015 adresovaného Krajskému soudu v Praze ze strany jednatele společnosti ██████████ s. r. o., má soud za prokázané, že tento informoval Krajský obchodní soud ke sp. zn. ██████████, že dlužník svůj dluh 2. 10. 2015 uznal v plné výši a došlo k dohodě o splátkách předmětného dluhu, dlužník uvedenou dohodu plní a ke dni 27. 10. 2015 není v prodlení se žádnou splátkou.
29. Z dopisu ze dne 27. 10. 2015, adresovaného Krajskému soudu v Praze ze strany Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR má soud za prokázáno, že J. ████████ H. ████████ má přeplatek na pojistném ve výši 4 135 Kč.
30. Ze sdělení Raiffeisenbank Krajskému soudu v Praze 2. 11. 2015 má soud za prokázané, že tito neevidují splátku po splatnosti ke 2. 11. 2015, nesplacená jistina činí 14 204 000 Kč, úvěr je aktivní. Z dopisu adresovaného Krajskému soudu v Praze 3. 11. 2015 ze strany společnosti ██████████ ve věci insolvenčního řízení dlužníka J. ████████ H. ████████ společnost sdělovala, že dlužník svůj dluh uznal v plné výši, došlo k dohodě o splátkách, ze strany dlužníka je plněna, ke dni 29. 10. 2015 neevidují žádné prodlení dohodnuté splátky. Z upomínky po splatnosti zasílané J. ████████ H. ████████ ČSOB dne 1. 5. 2016 má soud za prokázané, že tento byl upomínán na stav pohledávek po termínu splatnosti, které jsou evidovány na úvěrovém účtu, celková dlužná částka 19 795 586,84 Kč.
31. Podle spisu Okresního soudu v Nymburce sp. zn. 6 C 56/2015 ve věci žalobce ██████████ s. r. o. proti J. ████████ H. ████████ o zaplacení částky 574 183 Kč s příslušenstvím ve věci byl vydán platební rozkaz č. j. ██████████ ze dne 18. 3. 2015, jímž byla uložena povinnost žalovanému k zaplacení dlužné pohledávky a nákladu řízení, ve věci byl žalovaným podán odpor do platebního rozkazu, následně byla připuštěna změna žaloby usnesením z 13. 8. 2015, řízení dosud není pravomocně skončeno a je přerušeno s ohledem na vedení insolvenčního řízení.
32. Z přihlášky pohledávky doručené 10. 11. 2015 Krajskému soudu v Praze ze strany žalovaného vůči žalobci vyplývá, že žalobce přihlásil tohoto dne svou pohledávku do řízení vedeného pod sp. zn. ██████████ v celkové výši 164 447,02 Kč z titulu úroku z prodlení.
33. Z listiny - odvolání proti usnesení Krajského soudu v Praze Č. j. ██████████ ze dne 18. 11. 2015 adresované Krajskému soudu v Praze 2. 12.

2015 ze strany žalovaného má soud za prokázáno, že žalovaný reagoval na zamítnutí insolvenčního návrhu navrhovatele tímto usnesením, mimo jiné uváděl, že předal do podatelny insolvenčního soudu doplnění své přihlášky o pohledávku z titulu úroku z prodlení v celkové výši 164 447 Kč, kdy insolvenční navrhovatel doložil tuto svoji pohledávku fakturami i výpisy z účtu k prokázání oprávněnosti svého nároku s tím, že se jedná o nespornou pohledávku, kdy dlužník uznal své závazky a dokládá to, že dlužník faktury uhradil, ale pozdě.

34. Podle usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. [REDACTED] ze dne 17. 5. 2016 bylo zrušeno usnesení Krajského soudu v Praze citované shora z 18. 11. 2015 a věc vrácena soudu k dalšímu řízení.
35. Z podstatného obsahu spisu Krajského soudu v Praze sp. zn. [REDACTED] [REDACTED] má soud za prokázáno, že byla podána žaloba na určení popření pohledávek žalobce M [REDACTED] a H [REDACTED] proti žalovaným 1) J [REDACTED] H [REDACTED], 2) Mgr. I [REDACTED] Š [REDACTED] a za 3) Administrace insolvenční [REDACTED] v. o. s. Z listiny adresované J [REDACTED] H [REDACTED] dne 25. 7. 2016 ze strany společnosti M [REDACTED] a H [REDACTED] - sdělení k neplnění kupní smlouvy z 30. 12. 2010 má soud za prokázáno, že žalobce byl žalovaným informován o neplnění řádně sjednané kupní smlouvy - neodebrané uhlí v I. pololetí roku 2016 celkově ve výši 644 293 Kč, s uvedením odběru v roce 2016, včetně vyčíslení smluvní pokuty, z faktury č. [REDACTED] vystavené ze strany žalovaného žalobci dne 26. 7. 2016, se splatností 5. 8. 2016 na částku 644 293 Kč má soud za prokázáno fakturaci této částky, z faktury č. [REDACTED] vystavené dne 30. 4. 2015 se splatností 30. 5. 2015 společností [REDACTED] s. r. o. žalobci má soud za prokázáno vyčíslení částky 14 069,88 EUR jako poplatek vyčlenění vozů dle smlouvy, a z dohody o splátkách mezi těmito osobami ze dne 27. 10. 2015 má soud za prokázáno, že dlužník uznává svůj dluh co do důvodu a výše, ve výši 2 427 109,73 Kč vůči věřiteli [REDACTED] s. r. o. Z dodatku č. 1 k dohodě o uznání a splátkách dluhu z 2. 10. 2015 podepsané 20. 11. 2015 má soud za prokázáno změnu splatnosti 8. a 12. splátky, z dohody o uznání a splátkách dluhu uzavřené dne 2. 10. 2015 mezi J [REDACTED] H [REDACTED] a společností [REDACTED] s. r. o. má soud za prokázáno, že dlužník uznal co do důvodu a výše svůj dluh vůči této společnosti ve výši 15 409 251,40 Kč z titulu poskytnutého plnění a zavázal se jej splatit v jednotlivých splátkách zde uvedených, z oznámení o zájmu věřitele na účasti ve Věřitelském výboru z 3. 8. 2016 zasílané Krajskému soudu v Praze ze strany společnosti [REDACTED] ke sp. zn. [REDACTED] [REDACTED] má soud za prokázáno, že věřitel přihlásil svou věřitelskou pohledávku do řízení a má zájem stát se členem Věřitelského výboru, z dopisu ze dne 1. 8. 2016 adresovaného žalovaným žalobci má soud za prokázáno, že žalovaný zasílal dopis žalobci, jímž žádal řádné plnění kupní smlouvy, výzvy dále byly činěny ve dnech 21. 10. 2016 a dopisem z 2. 1. 2017. Další výzvy k řádnému plnění smlouvy o prodeji a koupi pevných paliv byly adresovány ze strany žalovaného žalobci 10. 3. 2017, 31. 3. 2017, 22. 6. 2017 a 30. 6. 2017.
36. Podle § 2910 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“) škůdce,

který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.

37. Podle § 3 odstavce 1 IZ, dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a za b) peněžitě závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a za c) tyto závazky není schopen plnit.

Podle § 3 odstavec 2 IZ se má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžitě závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo za b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo za c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo za d) nesplnil povinnost, předložit seznamy uvedené v § 104 odstavec 14 IZ, kterou mu uložil insolvenční soud.

Podle § 3 odstavce 5 IZ o hrozící úpadek jde tehdy, lze se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník nebude schopen řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžitých závazků.

38. Podle § 97 odstavec 7 IZ insolvenční návrh je oprávněn podat dlužník, nebo jeho věřitel; jde-li o hrozící úpadek, může insolvenční návrh podat jen dlužník.
39. Podle § 98 odstavec 1 IZ, dlužník, který je právnickou osobou, nebo fyzickou osobou — podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl, nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku. Tuto povinnost má i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku, nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu pro to, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazku náležejících podniků; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik.
40. Podle § 100a odstavec 1 IZ, má-li insolvenční soud důvodné pochybnosti o důvodnosti insolvenčního návrhu podaného věřitelem (§ 128a) rozhodne, že insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním spise se v insolvenčním rejstříku nezveřejňují; učiní tak neprodleně nejpozději do konce nejbližší následujícího pracovního dne po podání insolvenčního návrhu.
41. Podle § 105 odstavec 1 IZ, podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku a k návrhu připojit její přihlášku; je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční navrhovatel, který vede účetnictví nebo daňovou evidenci podle zvláštního zákona povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem, nebo vykonatelným rozhodnutím, nebo notářským zápisem se

svolením k vykonatelnosti, nebo exekutorským zápisem se svolením k vykonatelnosti, nebo potvrzením auditora podle zvláštního zákona soudního znalce, nebo daňového poradce, že navrhovatel o pohledávce účtuje, jde-li v případě pohledávky podle věty první o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203.

42. Podle § 115 IZ, dlužník, který je podnikatelem, může do 7 dnů od podání insolvenčního návrhu a jde-li o insolvenční návrh věřitele do 15 dnů od jeho doručení insolvenčním soudem navrhnout insolvenčnímu soudu vyhlášení moratoria; toto právo nemá právnická osoba v likvidaci.
43. Podle § 116 IZ, návrh na moratorium musí kromě obecných náležitostí podání obsahovat všechny skutečnosti, které odůvodňují jeho vyhlášení, dle odstavce 2 k návrhu podle odstavce 1 je dlužník kromě seznamu a listin, které je povinen připojit k insolvenčnímu návrhu, povinen připojit poslední účetní závěrku a písemné prohlášení většiny jeho věřitelů, pod které podle jejich výše pohledávek že s vyhlášením moratoria souhlasí; podpisy věřitelů na tomto prohlášení musí být úředně ověřeny.
44. Podle § 118 odstavec 1 IZ, insolvenční soud vyhlásí moratorium, jestliže jsou splněny předpoklady uvedené v § 115 a 116 a nebylo-li dosud rozhodnuto o insolvenčním návrhu; jinak návrh na moratorium odmítne.
45. Podle § 119 odstavec 14 IZ, moratorium je učiněno od okamžiku zveřejnění rozhodnutí o jeho vyhlášení v insolvenčním rejstříku a trvá po dobu uvedenou v návrhu na moratorium, nejdéle však 3 měsíce.

Podle odstavce 2 insolvenční soud může na návrh dlužníka prodloužit moratorium nejdéle o 30 dnů, jestliže dlužník k takovému návrhu připojí ke dni podání návrhu aktualizovaný seznam závazků a písemné prohlášení většiny jeho věřitelů počítané podle jejich výše pohledávek, že s prodloužením moratoria souhlasí; podpisy věřitelů na tomto prohlášení musejí být úředně ověřeny.

46. Podle § 147 odstavec 1 IZ, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno, nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vznikla škoda, nebo jiná újma právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu navrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu.

Podle odstavce 2 právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavce 1 lze uplatnit také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut; to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho

úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, nebo, z důvodu, uvedeného v § 143 odstavec 3.

Podle odstavce 4 žalobu, která uplatňuje práva podle odstavce 1 až 3, musí dlužník podat nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu a jiná osoba nejpozději do 6 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však lze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí, nejde o incidenční spor.

Dle odstavce 6 je-li zřejmé, že určité osobě vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vinou insolvenčního navrhovatele škoda nebo jiná újma, může insolvenční soud nařídit předběžné opatření, kterým povinné osobě uloží, aby na náhradu této škody, nebo jiné újmy složila do úschovy u soudu přiměřenou peněžitou částku. Učiní tak jen na návrh oprávněné osoby podaný do 30 dnů od podání rozhodnutí o zastavení řízení o insolvenčním návrhu, rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu nebo rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu, nebyl-li insolvenční návrh odmítnut podle § 128a nelze předběžné opatření nařídit před nabytím právní moci takového rozhodnutí. Nařízení předběžného opatření nebrání, že celkovou výši škody nebo jiné újmy dosud nelze vyčíslit. Při nařízení předběžného opatření dále insolvenční soud postupuje obdobně podle § 100 odstavec 1 a 3.

47. Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci soud zjišťoval, zda v daném případě jsou splněny předpoklady pro náhradu škody, kterou žalobce vyčíslil ve výši 47 000 000 Kč s příslušenstvím, když žalobce dovozoval, že došlo ke vzniku škody v jeho majetkové sféře způsobené v příčinné souvislosti s tvrzeným neoprávněným podáním insolvenčního návrhu žalovaným proti žalobci dne 16. 10. 2015 ke Krajskému soudu v Praze. Uváděl, že tento byl následně 18. 11. 2015 zamítnut, avšak k podanému odvolání pak bylo toto rozhodnutí zrušeno Vrchním soudem v Praze. Tyto skutečnosti byly mezi účastníky učiněny nespornými a taktéž zjištěny z předmětných listinných důkazů, ze kterých vyplývá, že dosud řízení vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] není pravomocně skončeno, též má soud za prokázáno vydání rozhodnutí Krajského soudu v Praze sp. zn. [REDAKCE], jímž byl insolvenční návrh žalovaného proti žalobci zamítnut a následné vydání rozhodnutí Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE] ze dne 17. 5. 2016, kterým bylo rozhodnutí soudu I. stupně zrušeno a věc vrácena soudu k dalšímu řízení. Žalobce dovozoval, že tímto jednáním žalobce, které nazýval nedůvodným a šikanózním insolvenčním návrhem, vznikla žalobci škoda, a to i za situace, kdy uváděl, že po 7 měsících od zahájení insolvenčního řízení do rozhodnutí Vrchního soudu v Praze se výrazně změnila žalobcova majetková situace v tom smyslu, že byl vystaven tlaku a následně mu nezbylo nic jiného, než 27. 5. 2016 přistoupit k insolvenčnímu návrhu žalovaného. Dovozoval, že nebýt nedůvodného a šikanózního insolvenčního návrhu žalovaného podaného již 16. 10. 2015, k jeho úpadku by nedošlo. Poukazoval na ustanovení § 147 IZ a domáhal se plnění do majetkové podstaty. Soud vázán právním názorem nejvyššího soud vychází

ze závěru, že pokud Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 17. května 2016, č. j. [REDAKCE], [REDAKCE], zrušil usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 18. listopadu 2015, č. j. [REDAKCE], o zamítnutí insolvenčního návrhu podaného žalovaným a věc vrátil insolvenčnímu soudu k dalšímu řízení, v němž posléze insolvenční soud rozhodl o úpadku žalobce (usnesení ze dne 25. července 2016, č. j. [REDAKCE]), o řešení úpadku reorganizací (usnesení ze dne 3. ledna 2017, č. j. [REDAKCE]) a o schválení reorganizačního plánu (usnesení ze dne 18. dubna 2019, č. j. [REDAKCE]), pak předpokladem uplatnění nároku na náhradu škody dle § 147 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona je pravomocné skončení insolvenčního řízení odmítnutím či zamítnutím insolvenčního návrhu nebo zastavením řízení o tomto návrhu. Závěr, že základním předpokladem odpovědnosti věřitele - insolvenčního navrhovatele za škodu nebo jinou újmu vzniklou podáním šikanózního insolvenčního návrhu je rozhodnutí insolvenčního soudu o zastavení insolvenčního řízení, o odmítnutí insolvenčního návrhu a o zamítnutí insolvenčního návrhu, je ve světle dikce § 147 odst. 1 a 2 insolvenčního zákona závěrem triviálním. Nejvyšší soud zdůraznil, že insolvenční řízení musí být (rozhodnutím o zastavení řízení, o odmítnutí nebo zamítnutí insolvenčního návrhu) skončeno pravomocně. Za daného stavu věci je pak právně nevýznamná argumentace, že žalobce se v důsledku těžkostí spojených s insolvenčním řízením posléze skutečně dostal do stavu úpadku.

48. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 151 odst. 1 zákona č. 99/1963, občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) za použití § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalovanému, který byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 1 227 424 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů na zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená § 7 a § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátního tarifu (dále jen „AT“), z tarifní hodnoty 47 000 000 Kč za 16 úkonů právní služby po 63 100 Kč ve výši 1 009 600 Kč (11 úkonů právní služby před soudem 1. stupně do vydání 1. rozsudku ve věci – dne 6. 12. 2016 příprava a převzetí zastoupení, dne 9. 12. 2016 podání ve věci samé, dne 14. 6. 2017 podání ve věci samé, dne 3. 10. 2017 účast u jednání soudu I. stupně, dne 23. 11. 2017 podání ve věci samé, dne 19. 12. 2017 účast u jednání soudu I. stupně, dne 22. 2. 2018 podání ve věci samé, dne 6. 3. 2018 účast u jednání soudu I. stupně, dne 22. 3. 2018 podání ve věci samé, dne 15. 5. 2018 účast u jednání soudu I. stupně, dne 14. 6. 2018 účast u jednání soudu I. stupně; 2 úkony právní služby před odvolacím soudem - dne 23. 10. 2018 podání ve věci samé, dne 22. 1. 2019 účast na jednání u odvolacího soudu; 3 úkony právní služby před soudem 1. stupně po vrácení věci dovolacím soudem - dne 24. 10. 2019 podání ve věci samé, dne 6. 2. 2020 účast na jednání u Krajského soudu v Praze, dne 6. 3. 2020 účast na jednání u Krajského soudu v Praze) včetně 16 režijních nákladů po 300 Kč, tj. 4 800 Kč dle § 13 odst. 3 AT. Dále pak z 21% daně z přidané hodnoty (ust. § 47 odst. 1, písm. a) zák. č. 235/2004 v platném znění) z výše uvedených položek ve výši 213 024 Kč (ust. § 137 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, lze navrhnout exekuci nebo výkon rozhodnutí.

Praha 6. března 2020

Mgr. Alena Watzková, v. r.
samosoudkyně